

W czwartym kwartale 2005 roku: przez SAKRAMENT CHRZTU zostali włączeni do Kościoła: Laura MUCHA, c. Rafała i Anny Tadeusz PENKALA, s. W. i Magdaleny Jan WIELOCH, s. Marcina i Agnieszki Zuzanna CENCORA, c. Pawła i Agnieszki Agata DYMARSKA, c. Łukasza i Jolanty Dawid OKOŃ, s. Waldemara i Marzeny Maciej LEWANDOWSKI, s. Dariusza i Edyty

W związku z zaistniałą pomyłką umieszczamy sprostowanie. W drugim i trzecim kwartale przez chrzest zostali włączeni do Kościoła: Maciej ZIELIŃSKI, s. Jacka i Magdaleny Maksymilian ŁOMŻA, s. Pawła i Alicji Jakub PIECIUN, s. Krzysztofa i Iwony Kamil ADAMCZYK, s. Norberta i Cecylii Wiktoria PIENIEK, c. Sławomira i Ilony Mateusz ZDUNIKOWSKI, s. Krzy. i Joanny Olga WAŚIEWSKA, c. Tomasza i Katarzyny Kamil SZUBER, s. Witolda i Małgorzaty Marta GAWLIK, c. Waldemara i Agnieszki Julia ŻÓŁKIEWICZ, c. Dariusza i Ewy Katarzyna CHODOR, c. Grzegorza i Doroty Katarzyna STĘPIEŃ, c. Grzegorza i Magd. Olivier BURDA, s. Bartłomieja i Katarzyny Oliwia WALCZAK, c. Rafała i Agnieszki Dawid SOPUCH, s. Pawła i Anny Zuzanna TRYLIŃSKA, c. Przem. i Magdaleny Maciej SZCZEPURA, s. Tomasza i Barbary Julia ZEMBRZYCKA, c. Jacka i Agnieszki Michał BOCHENKIEWICZ, s. J. i Moniki Weronika LIS, c. Dariusza i Magdaleny Filip SULCZYŃSKI, s. Łukasza i Agnieszki Adrianna PAJEK, c. Dariusza i Agnieszki Barbara PAWLUK, c. Tomasza i Zdzisławy Krzysztof ANISKIEWICZ, s. Tomasz i Sylwii

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

zawarli: Magdalena OLEJNICZAK i Bartosz GMUR Katarzyna WODYŃSKA i Paweł PALICA

oraz poza naszą parafią zawarli małżeństwo: Anna MACIOŁEK i Tomasz STOPAREK

ZMARLI w Chrystusie Panu: Zofia JUSZCZE (1919 Konieczysty; 27.09.br.) Longin ZIELIŃSKI (1935 Kieryłucha; 11.10.br.) Anna ZAWAŁA (1928 Stara Lubomirka; 27.10.br.) Wanda KULKA (1918 Wyszanów; 31.10.br.) Józef SZYJKOWSKI (1928 Maćkowo; 1.11.br.) Krystyna KUPIS (1928 Orchówek; 4.11.br.) Wanda KROWCZYŃSKA (1929 Pogwizdów; 10.11.br.) Franciszek PISZCZAN (1906 Bienkowiec; 19.11.br.) Ryszard DYSZKIEWICZ (1949 Wrocław; 24.11.br.) Stanisława PATYK (1946 Wrocław; 4.12.br.) Ludwik SZULC (1925 Uciechów; 11.12.br.)

ŻYCIE WIARĄ

Redakcja i wydawca Parafia Św. Jakuba i Krzysztofa. 51-310 Wrocław, ul. Krzywoustego 291 tel. 345-78-13 (kancelaria) www.psiepole.archidiecezja.wroc.pl

■ Podczas Tygodni Miłosierdzia, przeżywanego w duchu wdzięczności za dar życia Jana Pawła II został zorganizowany wyjazd do Lichenia dla prawie 50 seniorów. Nad organizacją i przebiegiem pielgrzymki czuwał Zespół Charytatywny.

■ W październiku wystąpił u nas młodzieżowy chór „Hand of Good” z koncertem śpiewów Gospel.

■ Młodzież studiująca i pracująca ponownie spotyka się w Duszpasterstwie Akademickim „Kuznia”. W klubie znajdującym się obok sali A co piątku o godz. 20:00 spotyka się kilkunastu młodych ludzi, spędzających czas na dyskusji przy herbatce.

■ Jak co roku kilkanaście osób wzięło udział w pieszej pielgrzymce do Grobu Św. Jadwigi, Patronki Dolnego Śląska i Dnia wyboru Jana Pawła II. W sobotę 15 października udała się do Trzebnicy pielgrzymka służby liturgicznej – ministranci i schola i ERM.

■ Parafialny cmentarz przy ul. Gorlickiej jest zamknięty od ponad 20 lat. Groby, które mają więcej niż dwadzieścia lat, należy ponownie opłacić w kancelarii parafialnej. W czasie uroczystości Wszystkich Świętych odbywała się na cmentarzu kwesta na wywóz śmieci. Obowiązek utrzymania cmentarza spoczywa na nas wszystkich. W tym roku uzyskaliśmy (jedyńie z opłat i z kwesty) sumę 3700 zł. A sam wywóz śmieci, których z roku na rok przybywa! – kosztował nas

5600 zł. Czy rodziny mające tam groby – jest ponad 2 tysiące grobów! – okażą więcej zainteresowania?

■ W listopadzie gościliśmy i wspieraliśmy swymi ofiarami polskich księży, którzy pracują od kilku lat na Wschodzie, na Ukrainie - ojca kapucyna Macieja Styburskiego, który jest w Krasławie oraz, dwa tygodnie później, ks. Kazimierza Dudka - proboszcza katolickiej parafii w Winnicy.

■ W uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata zostało przyjętych do grona ministrantów 4 chłopców. Wszyscy ministranci, jak również Schola i ERM, w tym dniu odnowili swoje przyrzeczenia służby Chrystusowi w Eucharystii.

■ W listopadzie przystąpiliśmy do usuwania drzew na palcu kościelnym, które zagrażały bezpieczeństwu wiernych. Wciąto 4 drzewa. Prace pielęgnacyjne drzewostanu będą kontynuowane na wiosnę.

■ W dniu św. Mikołaja 50 dzieci z rodzin potrzebujących pomocy ucieszyło się z paczek, które przygotowano w świetlicy parafialnej. Św. Mikołaj przyszedł także po Mszy św. roratniej do kościoła i obdarował obecne tam dzieci symbolicznym upominkiem.

■ W trzecią niedzielę Adwentu (11-13 grudnia), przeżywalismy rekolekcje, którym przewodniczył ks. dr Jerzy Żytowiecki, proboszcz Parafii Najśw. Serca P.J. we Wrocławiu – Pawłowicach. W ramach tych rekolekcji odbyła się specjalna nauka dla małżonków. Z małżonkami, zwłaszcza z niedużym stażem wspólnego życia, będziemy chcieli się spotykać w przyszłym roku co miesiąc.

SPOTKANIA PARAFIALNYCH GRUP DZIECIĘCYCH

Eucharystyczny Ruch Młodych – czwartek. 13:45; piątek - 18:00

Ministranci młodszy – piątek 17:00

Świetlica – pon.-piątek 15:00-19:00

Schola dziewczęca – sobota 11:00

ŻYCIE WIARĄ

PISMO PARAFII ŚW. JAKUBA I KRZYSZTOFA WE WROCŁAWIU

grudzień 2005 4 (53)

Oczekujemy Twego przyjścia, Panie...

Wszyscy oczekujemy przyjścia w chwale Jezusa na końcu czasów. Ale też świętujemy Narodziny Zbawiciela, Syna Bożego, który, jako człowiek, przyszedł już na ziemię ponad 2 tys. lat temu. Jego narodzenie to życie Boże, które wkracza w nasze śmiertelne życie. Dzieciątko Boże otwiera nam wrota niebios. Jest jednak wielka walka tego, który jest zazdrosny o to życie. Walka tego, którego Jezus nazwał zabójcą i księciem nocy. Ta wielka walka toczy się nadal. Szatan odmówił ukłęknięcia przed małym dzieckiem i wyrażenia chwały, mówiąc „Ty jesteś moim Bogiem”. Mówi raczej: „Nigdy nie będę służył takiemu Bogu jak On. Bogu małemu, słabemu, wrażliwemu, Bogu, który przybiera ciało takie brzydkie, podczas gdy my, aniołowie, nie mamy ciała, jesteśmy czysti, wspaniali”.

Bóg jest szalony. Byłoby lepiej, gdyby stał się aniołem. Bóg staje się małym dzieckiem, które płacze. Kimże jest Bóg, który tak miłuje. Wszyscy wierni aniołowie w noc Bożego Narodzenia są wypełnieni szczęściem i uwielbieniem, bo widzą, jak bardzo Bóg jest miłością i mówią temu małemu Dziecku: „Ty jesteś naszym Stworzycielem”. I chociaż w Betlejem pojawiła się plama krwi niewinnej, dokonała się masakra niewinności – zemsta szatana, jednak życie było silniejsze. Życie również i dzisiaj będzie zwyciężać.

Każdemu z nas Bóg daje broń do tej walki o życie – jest nią miłość. W obronie tego życia staje Maryja, Matka pięknej miłości. Ona może zmiażdżyć głowę węża. Zatem pamiętajmy, dopóki będziemy małymi dziećmi na rękach naszej Matki, szatan będzie uciekał.

Cały poprzedni wiek XX był jednym wielkim ciągiem masakr i ludobójstwa. Pragniemy, aby ten nowy wiek XXI był cywilizacją życia a więc cywilizacją miłości. Nie chcemy już świata gwałtu i śmierci. Stawajmy w obronie najbezbronniejszych i najmniejszych – poczętych dzieci. Szatan atakuje tę najsłabszą istotę, gdyż jest zazdrosny o wszystko, co mu przypomina - Jezusa w łonie Maryi.

W noc Bożego Narodzenia Jezus chce powiedzieć każdemu z nas: Jesteś błogosławiony, jesteś dzieckiem mojego Ojca, ponieważ odpowiedziałeś na miłość i na życie oraz przyjąłeś małe dziecko”.

„Bóg się rodzi moc truchleje...”

Jest taki dzień tylko jeden w całym roku – Wigilia, pozwalający szczególnie odczuć, że człowiek nie jest samotną wyspą, ale żyje wśród ludzi, którym nie są obce nasze wygrane i porażki życiowe. Jest to okazja na wspólne spotkanie przy łamaniu chleba, czy wzajemne okazywanie sobie szacunku i uznania a może także przebaczenia? Są takie Święta, w które czujemy się jedną rodziną, gdyż Bóg się nam rodzi. Kościół to wspólnota. W imię tej wspólnoty, na Dzień Narodzenia Pańskiego oraz na wszystkie dni Nowego Roku 2006 najlepsze życzenia - odnajdywania dróg ku Prawdzie i Miłości oraz Bożej opieki na to niewiadome, które przed nami – składa Drogim Parafianom i Współpracownikom

Ksiądz Proboszcz

W trosce o głębszą wiarę (14)

DOBRE RADY – PRZYKAZANIA BOŻE

Dotychczas w cyklu rozważań „W trosce o głębszą wiarę” przypominających zasadniczy zrąb nauki katolickiej poruszyliśmy podstawowe prawdy, w które wierzymy oraz sakramenty, które przyjmujemy. Trzeci element aktu wiary chrześcijańskiej to przykazania (wola Boża), które z miłości do Boga zachowujemy. W tej gazecie - pierwsze rozważanie na ten temat.

Na początku sprawa wolności człowieka. Często pytamy, dlaczego Pan Bóg ogranicza człowiekowi wolność stawiając twarde wymagania przykazań. Zastanawiamy się wówczas nad tym, co to za wolność, skoro człowiek jest zmuszony robić to, czego Bóg od niego żąda, a jeśli tego nie uczyni, czeka go kara.

Pełna bowiem odpowiedź wymaga właściwego zrozumienia zarówno ludzkiej wol-

ności, jak i wartości Dekalogu, a to wcale nie takie łatwe. Wszyscy, którzy to pytanie stawiają, rozumieją wolność jako otwartą drogę do robienia tego, co się podoba, czyli wolność w tym ujęciu to bezprawie (nie ma żadnych zasad, praw). W tej sytuacji nic dziwnego, że traktuje się przykazania jako zbiór przepisów ograniczających swawolę. Starsi ludzie już takich pytań nie stawiają, oni z doświadczenia wiedzą, że wśród wielu

DOBRE RADY – PRZYKAZANIA BOŻE

możliwych ścieżek życia musi być wytyczona droga pewna, bo inaczej to nasze życie byłoby koszmarem. Oni rozumieją również, że wolność wcale nie polega na czynieniu tego, co mi się podoba, lecz na możliwości podejmowania ryzyka, jakie występuje zawsze, gdy trzeba zrezygnować z mniejszych wartości, by uzyskać większe. Nieraz sporo czasu upłynie zanim człowiek, zwłaszcza młody, odkryje i przeżyje blask prawdziwej wolności.

Pozostawiając na boku problem wolności człowieka, pragnę wskazać wartości, jakich bronią poszczególne przykazania dekalogu. Na początku jednak zwróćmy uwagę na podstawowy warunek właściwego odczytania czcigodnych reguł spisanych przez Mojżesza na górze Synaj. Jest nim głęboka świadomość, że Bóg jest Miłością i że cokolwiek czyni, czyni zawsze w imię miłości. Skoro zatem podał nam przykazania, uczynił to z miłości, którą nas darzy. Kochający Ojciec zawarł w nich dobre rady dla swych dzieci na czas ich wędrówki po ziemi. Jeśli zatem chcemy dobrze zrozumieć Dekalog, popatrzmy na niego jako na rady, których udziela nam Ktoś nieskończenie mądry, najlepiej znający nas i życie, Ktoś, kto nas najbardziej kocha.

Każde z przykazań dekalogu stoi na straży jakiejś wielkiej wartości decydującej o naszym szczęściu. I tak:

1 „NIE BĘDZIESZ MIAŁ BOGÓW CU-DZYCH PRZED MNA” Przestrzega przed niebezpieczeństwem podporządkowania życia jakiejś wartości stworzonej, temu wszystkiemu, co może stać się bożkiem i odebrać wolność. Mogą to być pieniądze, kieliszek, seks, kariera, ślepa miłość do drugiego człowieka... Kiedy ubóstwiamy coś w swoim życiu i zaczniemy tylko tym wypełnić nasze serce i naszą głowę, wcześniej czy później zaczniemy czynić głupstwa niszczące nas i innych. Jeśli natomiast w każdej sytuacji życiowej będziemy się liczyć z Jedynym Bogiem, zdołamy przejść przez życie używając Jego darów tak, że one nas nie tylko nie zniszczą, ale ubogacą.

2 „NIE BĘDZIESZ BRAŁ IMIENIA MEGO NA PRÓŻNO”. Stoi ono na straży życia modlitwy. Tu nie chodzi Bogu o to, by nie wołać „Jezus, Maria” czy „Rany Boskie”, tu idzie o coś głębszego. Człowiek, który bez zastanowienia, trzeba czy nie trzeba, wyma-

wia Imię Boga, dowodzi tym samym, że się nie modli. Imię Boga wymawiane z szacunkiem zawsze jest modlitwą. Imię osoby kochanej zachowuje się w swoim sercu i strzeże jak świętości. Dopiero gdy miłości zabraknie, rzuca się nim po kątach.

3 „PAMIĘTAJ, ABYŚ DZIEN ŚWIĘTY ŚWIĘCIŁ”. Tylko ten potrafi czas dobrze wykorzystać, kto nie zapomina, że jest on wielkim darem Boga, i kto potrafi umiejętnie odpoczywać. Z woli Stwórcy życie człowieka jest splecione z trzech elementów: twórczej pracy, żarliwej modlitwy i dobrego wypoczynku. Kto nie potrafi odpoczywać, nie potrafi żyć po ludzku. Nie potrafi ani dobrze pracować, ani dobrze się modlić.

Trzy pierwsze przykazania dekalogu mają na uwadze wartości religijne i biorą pod uwagę właściwe odniesienie człowieka do Boga, pozostałych siedem normuje współżycie między ludźmi. Właściwy stosunek do Boga, jak i do drugiego człowieka, jest uzależniony od dojrzałości człowieka. Wszystkie przykazania dekalogu mówią o jedynej drodze prowadzącej do osobistej dojrzałości człowieka. Rady Boga zawarte w przykazaniach dotyczą tej właśnie dojrzałości.

4 „CZCIU OJCA I MATKĘ TWOJĄ”. Na pierwszy rzut oka wydawałoby się, że w przykazaniu tym Bóg bierze w obronę naszych rodziców. Tymczasem w rzeczywistości chodzi tu bardziej o nasze dobro niż o dobro naszych rodziców. Bogu bowiem bardzo zależy na tym, by każdy z nas był dobrym człowiekiem, a nie może takim być, jeśli w pień nie będzie dobrym dzieckiem. Postawa wobec ojca i matki decyduje o całościowej postawie człowieka.

5 „NIE ZABUJAJ”. Ludzie sądzą, że Panu Bogu chodzi o to, by nie było na ziemi mordowanych. Tymczasem, gdyby taki był sens piątego przykazania, brzmiałoby ono: „Uważaj, by cię nie zabito”. W rzeczywistości w tym przykazaniu Bóg przestrzega: „Uważaj, byś nie był mordercą”. Dlaczego? Ponieważ morderca nigdy nie może być szczęśliwym człowiekiem. Dziś często spotykamy ludzi, którzy nie odważą się nam spoj-

rzeć w oczy. Matki, które zamordowały... Ojcowie, którzy kazali zamordować... Lekarze... Bóg wiedząc, że morderstwo przekreśla raz na zawsze szczęście człowieka, radzi: „Nie zabijaj”.

6 „NIE CUDZOŁÓŻ”. Przykazanie to stoi na straży godności człowieka i wartości rodziny. Wykładnikiem godności człowieka jest jego odpowiedzialność za szczęście innych. Gwarancją zaś wartości rodziny jest wierność małżonków i ich wzajemne zaufanie. Miłość mężczyzny i kobiety stanowi ważny element ich szczęścia, ale tylko wówczas, gdy jest to miłość wierna i pełna odpowiedzialności za każdy, nawet najmniejszy gest. Pan Bóg wiedząc, że każde nadużycie zaufania i miłości pozostawia w sercach ludzi głęboką i trudną do uleczenia ranę radzi: „Nie cudzołóż”.

7 „NIE KRADNIJ”, czyli nie bądź złodziejem. Kradzież jest bardzo wymiernym grzechem, gdyż dotyczy konkretnych materialnych rzeczy i dokonywana jest z pełną świadomością i całkowicie dobrowolnie, stąd jej bardzo niszczący wpływ na sumienie człowieka. Rzecz skradziona nieustannie „woła do właściciela” i dlatego nie daje złodziejowi pokoju. Nie zawsze kradzież wyrządza krzywdę właścicielowi, ale zawsze wyrządza ją złodziejowi.

8 „NIE MÓW FAŁSZYWEGO ŚWIADECTWA”. Prawdomówność stanowi podstawę zaufania. Bogu można zaufać bez najmniejszych zastrzeżeń, ponieważ jest prawdomówny, nigdy nikogo nie okłamał i nie może okłamać. Bóg kocha prawdę. Warunkiem pozostawania w kontakcie z nim jest umiłowanie prawdy. Wejście na drogę kłamstwa to początek klęski człowieka, odejścia od Boga, utraty pokoju, powikłania całego życia.

9,10 „NIE POŻĄDAJ ŻONY BLIŹNIEGO TWEGO ANI ŻADNEJ RZECZY, KTÓRA JEGO JEST”. Oba te przykazania zwracają uwagę na konieczność zachowania porządku w sercu człowieka, gdzie rodzi się pragnienie tak dobra, jak i zła. Nad powstawaniem tych pragnień, myśli, uczuć człowiek powinien czuwać. Zrodzone bowiem i wypielęgnowane w sercu prawie zawsze zamieniają się w czyn. Dobry Bóg upomina: Zaglądaj często do swego serca, czy nie rośnie tam pożądanie, które może ciebie i innych zgubić. Ład serca gwarantuje Twoje szczęście.

Oto zaledwie kilka zdań, które mogą ułatwić dostrzeżenie olbrzymiego bogactwa, zawartego w przykazaniach Dekalogu. Dokładniejszy wykład tych dziesięciu rad Boga przekazanych ludziom, a zawierających całą mądrość życia, wymagają znacznie dłuższego rozważania.

Św. Mikołaj nie zapomni o dzieciach w naszej parafii - po mszy roratniej w świetlicy.

W wychowaniu

istnieje coś takiego jak „chleb wczesnych lat”. Dobro zasiane w serca i dusze dzieci na samym początku ich życia będzie dla nich pokarmem aż do śmierci. Każdego człowieka można by obdarować nieskończenie wielkim zaufaniem do życia, do Boga. Jakże często jednak tak się nie dzieje.

Kołąda

We wtorek 27 grudnia w naszej parafii rozpocznie się doroczna wizyta duszpasterska. Zwyczajem ubiegłych lat w przeddzień kołądy przyjdą do nas ministranci, by powiadomić o wizycie i zapytać, czy wyrażamy wolę przyjęcia księdza. W czasie ogłoszeń parafialnych zostaniemy poinformowani o kolejności ulic, na których w danym tygodniu księża będą odwiedzać nasze domy.

Wizyta duszpasterska służy pogłębieniu życia religijnego, umacnianiu nas w wierze, miłości i nadziei, nie jest zaś formą spotkania towarzyskiego.

Kapłanów, którzy przekroczą progi naszych domów, by wspólnie się z nami modlić, by pobłogosławić nasze domy przyjmijmy z radością i życzliwością. Zatrószmy się, aby każdy z domowników był obecny.

W rodzinie katolickiej w czasie kołądy nie zabraknie krzyża, święconej wody, zapalonych świec. Pismo św. oznaczać będzie, że „Słowo Ciałem się stało i zamieszkało między nami”.

Rodziny, które wprowadziły się na Psie Pole, będą przy pierwszej wizycie księdza oficjalnie zapisane.

Do sanktuarium Maryjnego i narodowego w Licheniu pielgrzymowali nasi Parafianie w październiku, wraz Zespołem Charytatywnym.

Jeden procent

Na ostatnim spotkaniu Rady Parafialnej zostały omówione problemy gospodarcze naszej parafii. Parafia dysponuje i troszczy się o dwie świątynie, cztery budynki, plac kościelny, ogród oraz cmentarz. Obiekty parafialne wymagają częstokroć gruntownego remontu. Czynimy to według parafialnych możliwości. Szczegółowo wykazujemy nasze inwestycje na zakończenie starego roku. Środki na te cele pozyskujemy jedynie z ofiar składanych na tacę w niedzielę, w kancelarii parafialnej, przy okazji wypominek, kołądy czy opłatków. Również jednorazowe ofiary (z podaniem adresu) poszczególnych rodzin – w tym roku uczyniła to jedynie co dziesięta rodzina. Innych funduszy – z wyjątkiem dotacji Urzędu Miasta na działalność charytatywną świetlicy - nie mamy. A koszty remontów i opłaty (i te państwowe, jak również na cele diecezjalne – Kurie) są duże.

Dlatego Rada postuluje, aby w naszej gazecie przypomnieć Parafianom, iż można odliczyć od dochodu za 2005 r. darowizny przekazane na cele kultu religijnego (parafie) w wysokości do 6% dochodu. Natomiast 1 procent swego podatku - na organizację pożytku publicznego (np. Caritas). Darowizny na cele kultu religijnego wpisujemy w PIT. Możemy więc sami decydować o 1 procentcie naszych podatków, oddawanych „fiskusowi”. Bliższe informacje o tym w następnej gazecie.

Ofiary na nasz kościół można wpłacać na następujące konto parafialne:

Parafia Rzym.-Kat. Św. Jakuba i Krzysztofa, ul. Krzywoustego 291, 51-310 Wrocław.

BZ WBK S.A. / Wrocław

Nr 70 1090 2398 0000 0006 0801 7020.

MIŁOSIĘDZIE W PARAFII

Wzorem lat ubiegłych, także w 2005 r. Parafialny Zespół Charytatywny obejmował swoją troską dzieci ze świetlicy parafialnej oraz seniorów ze Wspólnoty Złoty Jesienny Liść.

W omawianym okresie z codziennych zajęć w świetlicy korzystało ponad dwadzieścia dzieci. Poza pomocą w odrabianiu lekcji uczestnicy mieli zapewnione zajęcia z psychologiem, pedagogiem, informatykiem, instruktorem muzycznym, a także nauczycielami języków obcych. 40 dzieci skorzystało z organizowanego przez parafię wypoczynku letniego i zimowego, a także uczestniczyło w wycieczce do Krakowa. Wszystkie wyjazdy połączone były z licznymi atrakcjami (basen, konie itp.)

Podczas zajęć świetlicowych dzieci włączyły się w przygotowywanie ozdób świątecznych, które zobaczyć można było na kiermaszach. Zdobyte umiejętności wokalne i taneczne podopieczni świetlicy prezentowali na występach w szkole podstawowej, domu opieki społecznej a także na zorganizowanym w parafii festynie z okazji rozpoczęcia wakacji. W okresie sprawozdawczym dzięki pomocy sponsorów (Fundacji „Bank Dziecięcych Uśmiechów”) zorganizowano dla dzieci kawiarenkę internetową.

Drugą grupę będącą w kręgu zainteresowania Zespołu Charytatywnego stanowili seniorzy. Spotkania dla nich odbywały się trzy razy w tygodniu i obejmowały zajęcia manualne, których efekty można było podziwiać na kiermaszach, a także różnego rodzaju spotkania, pogadanki i prelekcje połączone z pokazami i degustacją. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszy się tzw. „Szkoła kręgosłupa”, czyli ćwiczenia usprawniające prowadzone przez profesjonalnych instruktorów. Seniorzy odbyli także pielgrzymkę na Górę Św. Anny oraz do Lichenia.

Dla obu omawianych grup organizowane były wyjścia do kina oraz spotkania opłatkowe i wielkanocne.

Działalność, tak świetlicy jak klubu seniora, korzystała z dofinansowania Wydziału Zdrowia U.M. Wrocławia. Ponadto w zorganizowaniu wyjazdów dzieci pomagały finansowo fundacja „Bank Dziecięcych Uśmiechów” oraz Spółdzielnia Mieszkaniowa im. B. Krzywoustego.

Rada Osiedla Psie Pole Zawidowie ufundowała część paczek z okazji św. Mikołaja

Złożone przez Parafian ofiary w kwocie 6.842 zł zostały wykorzystane następująco: 600 zł zapomogi dla rodzin i osób samotnych, 5.502 zł funkcjonowanie świetlicy, 740 zł działalność na rzecz seniorów,

Pozyskane z kiermaszy i festynu środki finansowe w kwocie 1.700 zł przeznaczone zostały na dofinansowanie kolonii i zimowiska dla dzieci.

Parafia otrzymała także niewielką ilość ryżu, mleka w proszku i makaronu. Artykuły te zostały rozdysponowane wśród rodzin wielodzietnych.

Wszystkim, którzy w jakiegokolwiek formie wspierali dzieło miłosierdzia w naszej parafii, składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Jesteśmy w Internecie

W dobie komputerów nie możemy pominąć tych mediów w dziele ewangelizacji, głoszenia Dobrej Nowiny. Niech odwiedzanie naszej „stronki” przyczyni się do budowania jedności. Dziękujemy wszystkim wspomagającym to dzieło, a zwłaszcza alumnowi Adamowi – naszemu webmasterowi.

Oto nasz adres:

www.psiepole.archidiecezja.wroc.pl

